

<http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

วันนี้ 27 มีนาคม 2568 เวลา 10.00 น. นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งสรุปสาระสำคัญดังนี้

กฎหมาย	
1.	เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่)
2.	เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
3.	เรื่อง ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
4.	เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถาบันบันเทิงครบวงจร พ.ศ.
5.	เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
6.	เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ.
7.	เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2558)
8.	เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร ในท้องที่ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.
9.	เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตาไร้ไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.
10.	เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.
11.	เรื่อง ร่างกฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 2565 พ.ศ.
12.	เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 8 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ.

เศรษฐกิจ-สังคม	
13.	เรื่อง (ร่าง) แผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)
14.	เรื่อง ข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ
15.	เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบาย “3 เร่ง 3 ลด 3 เพิ่ม” เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในสภาวะวิกฤตเป็นวาระแห่งชาติ
16.	เรื่อง มติการประชุมคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2567

ต่างประเทศ

17. เรื่อง การลงนามและเข้าเป็นภาคีความตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (Agreement under the United Nations Convention on the Law of the Sea on the

Conservation and Sustainable Use of Marine Biological Diversity of Areas beyond National Jurisdiction: BBNJ)

18. เรื่อง การเสนอเอกสาร Representative List ICH - 02 - Form รายการ “ประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย” (Loy Krathong: Traditional Water - honoring Festival in Thailand) เพื่อเสนอเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

19. เรื่อง ขอความเห็นชอบการปรับโอนพิทักษ์ศุลกากรของกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (AKTIGA)

20. เรื่อง การรับรองเอกสารผลลัพธ์การประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 6 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง

แต่งตั้ง

21. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)

22. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงมหาดไทย)

23. เรื่อง การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

24. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

25. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามนโยบายรัฐบาลและข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี

26. เรื่อง คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 103/2568 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่) ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรฯ ที่กระทรวงการคลังเสนอ เป็นการดำเนินการตามมติคณะกรรมการยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ มีสาระสำคัญเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อการลงทุนในรถยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ (รถโดยสารไฟฟ้าและรถบรรทุกไฟฟ้า) ซึ่งได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยให้หักเป็นค่าใช้จ่ายได้จำนวนร้อยละ 100 (2 เท่า) สำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุนในยานยนต์ไฟฟ้าดังกล่าวที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไทย และหักเป็นค่าใช้จ่ายได้จำนวนร้อยละ 50 (1.5 เท่า) สำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุนในยานยนต์ไฟฟ้าดังกล่าวที่ประกอบสำเร็จรูปและนำเข้ามาทั้งคัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด นอกจากนี้รถโดยสารไฟฟ้าหรือรถบรรทุกไฟฟ้าดังกล่าวต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและคุณสมบัติ เช่น 1) ต้องเป็นรถโดยสารไฟฟ้าที่สามารถขออนุญาตประกอบการขนส่งได้ในประเภทที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (6 มาตรฐาน) 2) ต้องเป็นรถบรรทุกไฟฟ้าที่สามารถขออนุญาตประกอบการขนส่งได้ในประเภทที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (6 ลักษณะ) 3) ต้องเป็นรถโดยสารไฟฟ้าหรือรถบรรทุกไฟฟ้าที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน เป็นต้น โดยมาตรการภาษีดังกล่าวจะทำให้เกิดการลงทุน การผลิตและการจ้าง

งาน ตลอดจนการพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศเพิ่มขึ้น อันจะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเป็นการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ ซึ่งจะช่วยให้การปล่อยมลพิษจากยานยนต์เป็นศูนย์ในอนาคต

2. ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	รายละเอียด
1. ผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	• บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
2. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	2.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายไป ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 เพื่อการลงทุนในยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ แต่ไม่ใช้ในการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมตามมาตรา 65 ตรี (5) แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้ 1) เป็นจำนวนร้อยละ 100 (2 เท่า) ของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงสำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุนในยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไทย 2) เป็นจำนวนร้อยละ 50 (1.5 เท่า) ของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงสำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุนในยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่ประกอบสำเร็จรูปและนำเข้ามาทั้งคัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด 2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลดังกล่าวจะต้องจัดทำโครงการลงทุน แผนการจ่ายเงิน และรายละเอียดของยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่และแจ้งต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด 2.3 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ใช้สิทธิตามข้อ 2.1 ไปแล้ว และต่อมาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 2.1 หรือ 2.2 หรือยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ไม่เข้าลักษณะตามเงื่อนไขและคุณสมบัติในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้สิทธิสิ้นสุดลง และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะต้องนำเงินได้ที่ได้ใช้สิทธิไปแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในรอบระยะเวลาที่ได้ใช้สิทธินั้น เว้นแต่กรณีที่มีการขายยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่นั้น หรือยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่นั้นถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ ให้สิทธิสิ้นสุดลงนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ขาย หรือถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำเงินได้ที่ได้ใช้สิทธิไปแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิอีก
3. เงื่อนไขและคุณสมบัติ	• เป็นรถโดยสารไฟฟ้าหรือรถบรรทุกไฟฟ้า ดังต่อไปนี้ 1) รถโดยสารไฟฟ้าต้องเป็นรถโดยสารที่สามารถขออนุญาตประกอบการขนส่งได้ในประเภทที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกใน 6 มาตรฐาน ได้แก่ รถปรับอากาศพิเศษ (มาตรฐาน 1) รถปรับอากาศ (มาตรฐาน 2) รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ (มาตรฐาน 3) รถสองชั้น (มาตรฐาน 4) รถกึ่งพ่วง (มาตรฐาน 6) และรถโดยสารเฉพาะกิจ (มาตรฐาน 7) ไม่รวมถึงรถพ่วง (มาตรฐาน 5) เนื่องจากไม่มีส่วนขับเคลื่อน] 2) รถบรรทุกไฟฟ้าต้องเป็นรถบรรทุกที่สามารถขออนุญาตประกอบการขนส่งได้ในประเภทที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของตามกฎหมายว่าด้วย

	การขนส่งทางบกใน 6 ลักษณะ ได้แก่ รถกระบะบรรทุก (ลักษณะ 1) รถตู้บรรทุก (ลักษณะ 2) รถบรรทุกของเหลว (ลักษณะ 3) รถบรรทุกวัสดุอันตราย (ลักษณะ 4) รถบรรทุกเฉพาะกิจ (ลักษณะ 5) และรถลากจูง (ลักษณะ 9) [ไม่รวมถึงรถพ่วง (ลักษณะ 6) รถกึ่งพ่วง (ลักษณะ 7) และรถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว (ลักษณะ 8) เนื่องจากไม่มีส่วนขับเคลื่อน] 3) เป็นรถที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน 4) เป็นรถที่นำมาหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินได้ตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตามประสงค์ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2568 5) ไม่เป็นรถที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นตามพระราชกฤษฎีกาอื่นที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน 6) ไม่เป็นรถที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือกฎหมายว่าด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
4. วันบังคับใช้	• วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. กค. ได้จัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 แล้ว โดย สกท. คาดการณ์ว่าจะมีการขอใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในส่วนลดโดยสาร 6,000 คันและในส่วนรถบรรทุก 4,000 คัน รวม 10,000 คัน ซึ่งจะทำให้สูญเสียรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลประมาณ 10,600 ล้านบาท ทั้งนี้ มาตรการภาษีดังกล่าวจะทำให้เกิดการลงทุนการผลิตและการจ้างงาน ตลอดจนการพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศเพิ่มขึ้น อันจะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเป็นการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ ซึ่งจะช่วยให้การปล่อยมลพิษจากยานยนต์เป็นศูนย์ในอนาคต

2. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. และรับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลาและกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ โดยได้กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทัศน์ พ.ศ. 2551 (ได้มีการแยกกฎหมายภาพยนตร์และวิทัศน์หรือเกมแยกออกจากกันเนื่องจากมีลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติตามและการส่งเสริมอุตสาหกรรมแต่ละประเภท) เพื่อปรับปรุงกลไกการกำกับดูแลการประกอบกิจการเกี่ยวกับภาพยนตร์ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศ และมีมาตรการคุ้มครองดูแลผู้บริโภคสื่อภาพยนตร์ให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวุฒิภาวะของตน และมีให้มีการเผยแพร่สื่อที่เป็นบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและเกียรติของประเทศ หรือมีกระทบหรือก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรของประเทศ อีกทั้ง เพื่อเป็นมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ให้สามารถเติบโตและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้มีสาระสำคัญสรุป ดังนี้

1.1 กำหนดให้มีการจัดทำนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศ ทั้งด้านการเงินและด้านอื่นต่อคณะรัฐมนตรี (กำหนดขึ้นใหม่)

1.2 กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ (เดิมคือ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ) โดยได้ปรับปรุงสัดส่วนในคณะกรรมการให้มีผู้แทนครอบคลุมทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ และให้มีผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำและขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย

1.3 จัดตั้งสภาอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งประเทศไทย (กำหนดขึ้นใหม่) ซึ่งการรวมกันของกลุ่มผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์

1.4 กำหนดให้ภาพยนตร์ที่นำออกฉายหรือจำหน่าย จะต้องได้รับการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์โดยผู้รับรองตนเอง โดยได้นำระบบรับรองตนเองมาใช้ซึ่งเป็นระบบการจัดเรตติ้งโดยภาคเอกชนสามารถรับรองตนเองตามหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมได้ (เดิมใช้ระบบการตรวจโดยรัฐก่อนอนุญาต ซึ่งสร้างภาระให้แก่รัฐและเอกชนเกินสมควรและอาจส่งกระทบในทางลบต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์ จึงสมควรที่รัฐจะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และให้เอกชนตรวจด้วยตนเอง) และกำหนดบทยกเว้นให้กับภาพยนตร์ไม่ต้องได้รับการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา เช่น ภาพยนตร์ที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจองค์การมหาชน หรือสถานศึกษาผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเพื่อการเรียนการสอน หรือเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมอันดีงามในสังคมไทย

1.5 ปรับลดระดับการกำกับดูแลการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์หรือโรงภาพยนตร์ จากเดิมที่ใช้ระบบอนุญาตเป็นระบบการจดทะเบียน โดยต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ประกอบกิจการต่อนายทะเบียน และในการประกอบกิจการจะต้องไปเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และมีหน้าที่คัดกรองผู้เข้าชมหรือรับบริการให้เหมาะสมกับช่วงวัยตามระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์

1.6 กำหนดมาตรการในการควบคุมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ทำหน้าที่ในการพิจารณาคำขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ซึ่งจะพิจารณาว่าเค้าโครง เรื่องย่อ บทภาพยนตร์ บทสนทนา และลักษณะหรือรูปแบบของฉากที่จะถ่ายทำ หรือจะสร้าง หรือตกแต่ง รวมทั้งสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ เนื้อหาไม่มีลักษณะบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง สิ่งแวดล้อมและเกียรติภูมิของประเทศไทย จึงจะอนุญาตให้ดำเนินการถ่ายทำหรือสร้างภาพยนตร์ได้ (คงเดิม)

1.7 กำหนดให้นำมาตรการโทษปรับเป็นพินัยมาใช้ (กำหนดขึ้นใหม่) ยกเว้นความผิดเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรที่ยังคงโทษอาญาไว้ (กรณีสร้างภาพยนตร์โดยไม่ได้รับอนุญาต และกรณีดำเนินการสร้างภาพยนตร์ไม่เป็นไปตามบทภาพยนตร์และเค้าโครงตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ)

1.8 กำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการภาพยนตร์รายปี ปีละ 2,000 บาท (สำหรับกิจการโรงภาพยนตร์ หรือจำหน่ายภาพยนตร์) เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกลไกการกำกับดูแลจากรูปแบบใบอนุญาตและเปลี่ยนมาใช้การแจ้งการประกอบกิจการแทนโดยตัดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตออก จึงได้ปรับเปลี่ยนจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมาเป็นค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการราย

ปีและจะมีการออกกฎหมายกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมภายหลัง โดยเป็นอัตราที่ไม่เกินตามที่กำหนดไว้ในท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้

2. กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ และได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 แล้ว และได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลาและกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวม 25 ฉบับ จัดทำรายละเอียดข้อมูลทีหน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ด้วยแล้ว

3. เรื่อง ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ คณะที่ 5 (ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย ชุณหวชิร) เป็นประธานกรรมการ ในคราวประชุม ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2568 เสนอ ซึ่งได้รับฟังความคิดเห็นและข้อชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รายงานต่อที่ประชุมว่าเห็น ด้วยในหลักการเรื่องการให้อำนาจสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ดำเนินการสอบสวนคดีที่มีผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจ (High Impact) ทั้งนี้ มาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 กำหนดให้กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ อาจเสนอให้นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานอื่นมาปฏิบัติหน้าที่ในกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อช่วยเหลือในการ สืบสวนสอบสวนคดีพิเศษได้ ซึ่งจะทำให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงมีมติ ดังนี้

1. อนุมัติหลักการของร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศที่จะตราพระราชกำหนดตามมาตรา 172 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้ความเห็นของสำนักงานศาลยุติธรรมสำนักงานอัยการสูงสุด และกรมสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงรายละเอียดของร่างพระราชกำหนดฯ ไปประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

2. เห็นควรมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินงานและการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรรวมทั้งแนวทางในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมดำเนินงานด้านการสอบสวนคดีในกรณีที่มีเหตุจำเป็น เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานเมื่อพระราชกำหนดฯ มีผลบังคับใช้โดยเฉพาะในด้านการสอบสวนคดีต่อไป

สาระสำคัญ

ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ในประเด็น (1) การเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและการกำกับดูแลการขายหลักทรัพย์โดยที่ยังไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในครอบครอง (การขายชอร์ต) (2) การยกระดับการทำหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพในตลาดทุน* เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน (3) การกำหนดสิทธิของผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ให้ครอบคลุมถึงการดำเนินการแทนผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการและล้มละลาย (4) การรายงานข้อมูลการก่อการผูกพันในหลักทรัพย์ต่อสำนักงาน ก.ล.ต. (5) การเพิ่มมาตรการทางกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการกระทำผิดและยับยั้งความเสียหายและการมอบหมายบุคคลอื่นจัดการทรัพย์สินที่ยึดอายัด (6) การสอบสวนคดีที่อาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเชื่อมั่นในระบบตลาดทุนหรืออาจมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของ

ประเทศ และ (7) มาตรการการลงโทษกรณีมีการปฏิบัติฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ ซึ่งมาตรการทางกฎหมายดังกล่าวข้างต้นจะเป็นเครื่องมือในการยับยั้งความเสียหายและบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในการกระทำความผิดที่เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจสามารถบรรลุผลได้อย่างแท้จริง อันจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนในตลาดทุนและช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจและช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจและตลาดทุนให้กลับมามีเสถียรภาพได้อย่างรวดเร็ว

*ผู้ประกอบวิชาชีพในตลาดทุน ได้แก่ ผู้สอบบัญชีและสำนักงานสอบบัญชี ที่ปรึกษาทางการเงิน ผู้ประเมินราคาทรัพย์สินสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ และผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนที่อยู่ต่างประเทศ

4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร พ.ศ.

ของกระทรวงการคลัง (กค.) ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจพิจารณาแล้ว

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร พ.ศ. ของกระทรวงการคลังที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว เป็นการกำหนดให้มีการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร โดยกำหนดกลไกการดำเนินการผ่านระบบคณะกรรมการ 2 ระดับ คือ คณะกรรมการนโยบายสถาบันแห่งทบวงจรร และคณะกรรมการบริหารสำนักงานควบคุมการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร โดยมีสำนักงานควบคุมการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรรเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตรวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรรให้มีมาตรฐานและเหมาะสมซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาโดยนำความเห็นและข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 5 รวมทั้งความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว โดยยังคงเป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ (วันที่ 31 ม.ค. 68) และแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

ประเด็น	รายละเอียด
• กลไกการดำเนินการ 1) ผู้รักษาการ 2) คณะกรรมการนโยบาย 3) คณะกรรมการบริหาร 4) สำนักงาน	- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายร่วมกัน (เดิมกำหนดให้เป็นนายกรัฐมนตรี) - แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายในการพิจารณาเรื่องสำคัญที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี เช่น เสนอแนะนโยบายการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรรต่อคณะรัฐมนตรี และเสนอแนะการกำหนดพื้นที่ประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี (แบ่งแยกอำนาจที่เป็นรายละเอียดไปให้คณะกรรมการบริหาร) - แก้ไขชื่อเป็น “คณะกรรมการบริหารสำนักงานควบคุมการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร” โดยมีหน้าที่และอำนาจเน้นไปที่การบริหารงานของสำนักงานและการบริหารงานบุคคล - เพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจในการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกกฎหมายหรือกฎที่อาจก่อให้เกิดความล่าช้า ช้าซ้อน หรือก่อให้เกิดภาระโดยไม่จำเป็นในการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร - แก้ไขชื่อเป็น “สำนักงานควบคุมการประกอบธุรกิจสถาบันแห่งทบวงจรร” - เพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน โดยอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐหรือเอกชนก็ได้ - แก้ไขเพิ่มเติมกลไกการได้มาซึ่งผู้อำนวยการ (เดิมเป็นเลขาธิการ เนื่องจากไม่ได้เป็นสำนักงานของคณะกรรมการ) โดยให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง (จากเดิมคณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี)

5) พนักงานเจ้าหน้าที่	แก้ไขเพิ่มเติมพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (เดิมสำนักงานแต่งตั้ง) โดยในส่วนของหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญซึ่งยังคงมีหน้าที่และอำนาจ เช่น เข้าไปในสถานที่ดำเนินการสถานบันเชิงครอบครัวหรือสถานที่ตั้งของผู้รับใบอนุญาต
• การอนุญาตและการประกอบธุรกิจสถานบันเชิงครอบครัว (สคก. ได้แยกการควบคุมและมาตรการบังคับออกจากการอนุญาต)	- กำหนดกรอบนโยบายสถานบันเชิงครอบครัวที่คณะกรรมการนโยบายเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (1) การกำหนดจำนวนใบอนุญาต (2) พื้นที่ที่จะอนุญาตให้ตั้งสถานบันเชิงครอบครัว (3) หลักเกณฑ์การพิจารณาร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน และ (4) มาตรการป้องกันแก้ไขและเยียวยาผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจสถานบันเชิงครอบครัว - กำหนดเพิ่มเติมให้พื้นที่ ที่จะอนุญาตให้ตั้งสถานบันเชิงครอบครัวต้องดำเนินการให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ประกอบด้วย - กำหนดสัดส่วนพื้นที่ของกาสิโน (สถานที่เฉพาะสำหรับจัดให้มีการเล่นพนัน) ซึ่งจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของที่ดินหรือพื้นที่ใช้สอยของอาคารอันเป็นที่ตั้งของสถานบันเชิงครอบครัว แล้วแต่กรณีใดจะน้อยกว่ากัน (เดิมไม่ได้กำหนดในส่วนร้อยละ 10) - กำหนดให้มีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชนหรือชุมชนและกำหนดกระบวนการพิจารณาการร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน เพื่อใช้บังคับแก่กรณีการประกอบธุรกิจสถานบันเชิงครอบครัวไว้เป็นการเฉพาะ (เดิมไม่มี) - กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถานบันเชิงถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับการก่อสร้างและใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประเภทธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตที่จัดให้มีการกาสิโนเป็นสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (เดิมไม่มี)
• การควบคุมและมาตรการบังคับ	- กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดหลักแก่เพื่อควบคุมการประกอบกาสิโน โดยต้องมี (1) การจัดให้มีมาตรการป้องกันการฟอกเงิน (2) ระบบควบคุมกาสิโนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และ (3) มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหอันเกิดจากกาสิโน (เดิมไม่มี) - กำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยซึ่งจะเล่นพนันในกาสิโนต้องมีเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท ต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 6 เดือน และผ่านการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกำหนด (เดิมกำหนดห้ามเฉพาะผู้มีสัญชาติไทยซึ่งจึงยังมีได้ลงทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมตามที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนด) - ห้ามผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดจ้างหรือให้ผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดแก่บุคคลอื่น หรือเพื่อยอดหรือจำนวนคนเล่นพนันในกาสิโน หรือเพื่อเพิ่มจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการเล่นพนันในกาสิโน (เดิมไม่มี)
• บทกำหนดโทษ	กำหนดเพิ่มเติมมาตรการปรับเป็นพินัย เช่น ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการที่สั่งให้ปฏิบัติข้อกำหนด และปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลต้องห้ามเข้าไปในกาสิโน และเพิ่มเติมลักษณะการกระทำความผิดที่จะได้รับโทษทางอาญา เช่น การจัดให้มีการเล่นพนันในกาสิโนผ่านการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือถ่ายทอดการเล่นพนันในกาสิโน และกระทำการที่เป็นการเพิ่ม

	ยอดหรือเพิ่มจำนวนคนเล่นพนัน หรือเพิ่มจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการเล่นพนันในกาสิโน
--	---

กระทรวงการคลังโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ดำเนินการฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถาบันบันเทิงครบวงจรที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 14 มีนาคม 2568 รวมระยะเวลา 15 วัน จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไป โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 71,289 คน และมีผู้เห็นด้วยประมาณร้อยละ 80 (ประมาณ 57,000 คน)

5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ดำเนินการต่อไปได้ รวมทั้งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. สืบเนื่องจากปัจจุบันการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่มีมาตรฐานบังคับ จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เช่น มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นต้น และต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมกับข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ พ.ศ. 2563 แต่โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตรฯ และกฎกระทรวงดังกล่าวไม่ได้มีการกำหนดคุณสมบัติเรื่องการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตไว้ ทำให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตได้หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ว่าสามารถออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ไม่มีสัญชาติไทยได้หรือไม่ ซึ่ง สคก. เห็นว่ามาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตรฯ มิได้กำหนดคุณสมบัติเรื่องการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่ใช่กรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ มกอช. ใช้ดุลพินิจพิจารณาข้อเท็จจริงในการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตดังกล่าวได้ หากมีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตโดยผู้ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมถึงได้ยื่นข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนดแล้ว มกอช. ต้องออกใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่มีมาตรฐานบังคับให้แก่ผู้นั้น อย่างไรก็ตาม ควรต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวด้วย (ตามความเห็นของ สคก. เรื่องเสร็จที่ 88/2563) จึงกล่าวได้ว่า ปัจจุบันบุคคลทุกสัญชาติสามารถขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตฯ สินค้าเกษตรที่มีมาตรฐานบังคับได้ หากเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้าม และยื่นข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานตามที่กฎกระทรวงกำหนดและผู้ขอรับใบอนุญาตต้องออกใบอนุญาตให้โดยไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาได้จากความเห็นของ สคก. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิตฯ พ.ศ. 2563 ให้ผู้ที่มีสัญชาติไทย และนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยต้องยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานในราชอาณาจักร จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับได้

2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเสนอร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ พ.ศ. 2563 โดยปรับปรุงข้อมูล เอกสารหรือหลักฐานการยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ 2 กรณี ได้แก่ 1) บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย กำหนดให้ยื่นเลขที่ใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว และหนังสือยินยอมให้ผู้อนุญาตเข้าถึงข้อมูลนั้น มาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตด้วย และ 2) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย กำหนดให้ยื่นเลขที่ใบอนุญาตหรือเลขที่หนังสือรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และหนังสือ

ยินยอมให้ผู้อนุญาตเข้าถึงข้อมูลนั้น มาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตด้วย เพื่อให้ผู้ออกใบอนุญาตสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาออกใบอนุญาต สำหรับกรณีการยื่นคำขอของคนต่างด้าว และนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความถูกต้องและชัดเจนในการพิจารณา และทำให้เกิดความสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมการประกอบกิจการด้านสินค้าเกษตรของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยด้วย และกำหนดขนาดหรือลักษณะกิจการที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตฯ ได้แก่ 1) ฟาร์มไก่ไข่ที่มีขนาดฟาร์มที่เลี้ยงไก่ไข่เพื่อการค้าจำนวนตั้งแต่ 1,000 ถึง 9,999 ตัว ซึ่งถือเป็นผู้ผลิตรายย่อย ให้ได้รับยกเว้นใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตราฐานบังคับ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการขอรับการตรวจสอบและรับรอง และค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตให้แก่ผู้ผลิตรายย่อย 2) กำหนดให้ปางช้างที่เป็นผู้ประกอบการสวนสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและประกอบกิจการสวนสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และสวนสัตว์ที่หน่วยงานของรัฐจัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทยได้รับยกเว้นในใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตราฐานบังคับ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการบังคับใช้กฎหมายและสร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการปางช้าง เนื่องจากผู้ประกอบการปางช้างที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตตามร่างกฎกระทรวงนี้ต้องขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว

6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติควรรับทราบกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไปยังกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พิจารณาลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2559 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2567 เพื่อปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการ มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดย (1) ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อาทิ เป็นศูนย์กลางในการประสานงานความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยวกับหน่วยงานราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ช่วยเหลือและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 (2) ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ ให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีการเปลี่ยนชื่อ กองกลาง กองยุทธศาสตร์และแผนงาน และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (3) ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ และเปลี่ยนชื่อ “กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัย นักท่องเที่ยว” เป็น “กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว” เพื่อให้ขอบเขตภารกิจครอบคลุมความปลอดภัยในทุกด้านการท่องเที่ยว และ (4) ไม่มีการปรับปรุงหน้าที่และไม่มีการเปลี่ยนชื่อ จำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่ กลุ่มพัฒนาระบบบริหารกลุ่มตรวจสอบภายใน ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้ ในการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยว ไม่มีการเพิ่มจำนวนกอง และอัตรากำลังในภาพรวม โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการภายในกรมตามมติคณะรัฐมนตรีแล้วประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานงบประมาณ เห็นชอบด้วยแล้ว

7. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2558)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2558)

ตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ และให้ดำเนินการต่อไป รวมทั้งให้ความกระทรวงมหาดไทยรับความเห็นของกระทรวงคมนาคมและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพิจารณาต่อไปด้วย

สาระสำคัญ

ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2558) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ให้สามารถขยายพื้นที่และกำลังการผลิตของโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2558 มีผลใช้บังคับและยังประกอบกิจการอยู่ เพื่อรองรับรูปแบบอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรแบบครบวงจรที่เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรแบบครบวงจรให้สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวมของพื้นที่ โดยให้ขยายได้เฉพาะในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงเดียวกับที่ตั้งโรงงานเดิม ซึ่งเจ้าของโรงงานเดิมเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ก่อนวันที่กฎกระทรวงฯ พ.ศ. 2568 ใช้บังคับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของพื้นที่โรงงานเดิม

2. แก้ไขประเภท ชนิด และจำนวนของโรงงานที่เป็นโรงงานที่มีอยู่ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ ในที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ให้โรงงานสามารถประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3* ได้ เพื่อรองรับนโยบายของรัฐบาล ได้แก่ การส่งเสริมการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม 4.0 (พ.ศ. 2560 - 2579) และการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งมีโรงงานตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตผลเกษตรกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 2 (1) การต้ม นึ่ง หรืออบพืชหรือเมล็ดพืช

ลำดับที่ 2 (2) การกะเทาะเมล็ดหรือเปลือกเมล็ดพืช

ลำดับที่ 2 (6) การบด ปั่น หรือย่อยส่วนต่าง ๆ ของพืชซึ่งมิใช่เมล็ดพืชหรือหัวพืช

2.2 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งมีใช้สัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 4 (3) การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ มั่นสัตว์ หนังสัตว์ หรือสารที่สกัดจากไขสัตว์หรือกระดูกสัตว์

ลำดับที่ 4 (5) การบรรจุเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ หรือมันสัตว์ ในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้

ลำดับที่ 4 (6) การล้าง ขำ แหะ แทะ ต้ม นึ่ง ทอด หรืออบสัตว์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์

ลำดับที่ 4 (7) การทำผลิตภัณฑ์จากไข่ เพื่อใช้ประกอบเป็นอาหาร เช่น ไข่เค็ม ไข่เยี่ยวม้า ไข่ผง ไข่เหลวเยือกแข็ง หรือไข่เหลวแช่เย็น

2.3 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 6 (1) การทำอาหารจากสัตว์น้ำและบรรจุในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้

ลำดับที่ 6 (2) การถนอมสัตว์น้ำโดยวิธีอบ รมควัน ใส่เกลือดอง ตากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดยฉับพลันหรือเหือดแห้ง

ลำดับที่ 6 (3) การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์น้ำ หนัง หรือไขมันสัตว์น้ำ

ลำดับที่ 6 (5) การล้าง ขำ แหะ แทะ ต้ม นึ่ง ทอด หรือ อบสัตว์น้ำ

2.4 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเมล็ดพืชหรือหัวพืชอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 9 (1) การสี ฝัด หรือขัดข้าว

ลำดับที่ 9 (3) การปั่นหรือบด เมล็ดพืช หรือหัวพืช

ลำดับที่ 9 (4) การผลิตอาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืชหรือหัวพืช

ลำดับที่ 9 (6) การปอกหัวพืช หรือทำหัวพืชให้เป็นเส้น แฉ่น หรือแท่ง

2.5 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจากแป้งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 10 (1) การทำขนมปังหรือขนมเค้ก

ลำดับที่ 10 (2) การทำขนมปังกรอบหรือขนมอบแห้ง

ลำดับที่ 10 (3) การทำผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้ง เป็นเส้น เม็ด หรือชิ้น

2.6 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำตาล ซึ่งทำจากอ้อย ปืช หล้าหวาน หรือพืชอื่นที่ให้
ความหวานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 11 (1) การทำน้ำเชื่อม

ลำดับที่ 11 (5) การทำน้ำตาลก้อนหรือน้ำตาลผง

2.7 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับชา กาแฟ โกโก้ ช็อกโกแลต หรือขนมหวานอย่างใด
อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 12 (2) การคั่ว บด หรือป่นกาแฟ หรือการทำกาแฟผง

ลำดับที่ 12 (3) การทำโกโก้ผงหรือขนมจากโกโก้

ลำดับที่ 12 (4) การทำช็อกโกแลต ช็อกโกแลตผง หรือขนมจากช็อกโกแลต

ลำดับที่ 12 (5) การทำเค้กชวงผง ชิงผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงจากพืชอื่น ๆ

ลำดับที่ 12 (6) การทำมะขามอัดเม็ด มะนาวอัดเม็ดหรือผลไม้อัดเม็ด

ลำดับที่ 12 (7) การเชื่อมหรือแช่อิ่มผลไม้ หรือเปลือกผลไม้หรือการเคลือบผลไม้

หรือเปลือกผลไม้ด้วยน้ำตาล

ลำดับที่ 12 (11) การทำไอศกรีม

2.8 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องปรุงหรือเครื่องประกอบอาหารอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 13 (6) การทำน้ำมันสลัด

ลำดับที่ 13 (7) การบดหรือป่นเครื่องเทศ

ลำดับที่ 13 (8) การทำพริกป่น พริกไทยป่น หรือเครื่องแกง

2.9 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำ ตัด ซอย บด หรือ ย่อยน้ำแข็ง (ลำดับที่ 14)

2.10 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำดื่ม เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม หรือ
น้ำแร่อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 20 (1) การทำน้ำดื่ม

ลำดับที่ 20 (2) การทำเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์

ลำดับที่ 20 (4) การทำน้ำแร่

2.11 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสบู่ เครื่องสำอางหรือสิ่งปรุงแต่งร่างกายอย่างหนึ่ง
อย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 47 (3) การทำเครื่องสำอางหรือสิ่งปรุงแต่งร่างกาย

ลำดับที่ 47 (4) การทำยาสีฟัน

2.12 โรงงานห้องเย็น (ลำดับที่ 92)

**3. เพิ่มประเภท ชนิด และจำพวกของโรงงานในบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ ในที่ดินประเภทชนบท
และเกษตรกรรม (สีเขียว) เพื่อรองรับรูปแบบอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรแบบครบวงจรที่
เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรแบบ
ครบวงจรให้สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ ซึ่งมีโรงงานตามลำดับ
ดังต่อไปนี้**

3.1 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวด หราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้าง
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 3 (2) การขุดหรือลอก กรวด หราย หรือดิน

ลำดับที่ 3 (3) การร่อนหรือคัดกรวดหรือหราย

ลำดับที่ 3 (5) การลำเลียงหิน กรวด หราย หรือดินด้วยระบบสายพานลำเลียง

3.2 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 5 (2) การทำนมสดจากนมผงและไขมัน

ลำดับที่ 5 (3) การทำนมข้น นมผง หรือนมระเหย

ลำดับที่ 5 (4) การทำครีมจากน้ำนม

ลำดับที่ 5 (5) การทำเนยเหลวหรือนเนยแข็ง

3.3 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันจากพืชหรือสัตว์หรือไขมันจากสัตว์อย่างหนึ่ง

อย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 7 (1) การสกัดน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์

ลำดับที่ 7 (2) การอัดหรือปั่นกากพืชหรือสัตว์ที่สกัดน้ำมันออกแล้ว

ลำดับที่ 7 (3) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้แข็งโดยการเติม

ไฮโดรเจน

ลำดับที่ 7 (4) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์

ลำดับที่ 7 (5) การทำเนยเทียม ครีมเทียม หรือน้ำมันผสมสำหรับปรุงอาหาร

3.4 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องปรุงหรือเครื่องประกอบอาหารอย่างหนึ่งอย่างใด

ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 13 (2) การทำเครื่องปรุงแต่งกลิ่น รส หรือสีของอาหาร

ลำดับที่ 13 (4) การทำน้ำส้มสายชู

3.5 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 15 (2) การปั่นหรือบดพืช เมล็ดพืช กากพืช เนื้อสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์

หรือเปลือกหอยสำหรับทำหรือผสมอาหารสัตว์

3.6 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ซึ่งมิได้ทำด้วยวิธีถักหรือทออย่างหนึ่งอย่างใด

ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 27 (7) การผลิตเส้นใยหรือปุ๋ยจากวัสดุที่ทำจากเส้นใยหรือปุ๋ยที่ไม่ใช่

แล้ว

3.7 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 34 (3) การทำไม้วีเนียร์หรือไม้อัดทุกชนิด

ลำดับที่ 34 (4) การทำฝอยไม้ การบด ปั่น หรือย่อยไม้

ลำดับที่ 34 (5) การถนอมเนื้อไม้หรือการอบไม้

3.8 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์ สารเคมี หรือวัสดุเคมีซึ่งมิใช่ปุ๋ยอย่างหนึ่ง

อย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 42 (1) การทำเคมีภัณฑ์ สารเคมี หรือวัสดุเคมีที่มีใช้ (3)

ลำดับที่ 42 (3) การทำเคมีภัณฑ์ สารเคมี หรือวัสดุเคมีซึ่งใช้วัตถุดิบพื้นฐานทาง

การเกษตรหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่ต่อเนื่อง โดยใช้กระบวนการชีวภาพเป็นพื้นฐาน

3.9 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสบู่ เครื่องสำอาง หรือ สิ่งปรุงแต่งร่างกายอย่างหนึ่ง

อย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 47 (1) การทำสบู่ วัสดุสังเคราะห์สำหรับซักฟอก แชมพู ผลิตภัณฑ์สำหรับ

โกนหนวด หรือผลิตภัณฑ์สำหรับชำระล้างหรือขัดถู

ลำดับที่ 47 (2) การทำกลีเซอรินดิบหรือกลีเซอรินบริสุทธิ์จากน้ำมันพืช สัตว์ หรือ

ไขมันสัตว์

3.10 โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 88 (1) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบน

หลังคา ดาดฟ้า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดบนอาคารซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ โดยมีขนาดกำลังการผลิตติดตั้งสูงสุด รวมกันของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ไม่เกิน 1,000 กิโลวัตต์

ลำดับที่ 88 (2) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานความร้อน

3.11 โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ และโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซ แต่ไม่รวมถึง

โรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ลำดับที่ 89)

3.12 โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม (Central Waste Treatment Plant) (ลำดับที่ 101)

3.13 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (ลำดับที่ 105)

*โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งโรงงาน จะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

8. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร ในท้องที่ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร ในท้องที่ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.... ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันฯ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ เป็นการดำเนินการตามมาตรา 36/1 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบัญญัติให้ตราพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมได้ โดยระบุและจำนวนเนื้อที่โดยประมาณที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประสงค์จะได้กรรมสิทธิ์ไว้ในพระราชกฤษฎีกา โดยเรื่องนี้เป็นารเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งเดิมมีสภาพเป็นทางสาธารณประโยชน์และปัจจุบันพลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร ท้องที่ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 12 แปลง เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ 15.3 ตารางวา ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อนำมาแบ่งแปลงจัดสรรสำหรับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งกระทรวงมหาดไทย อำเภอเมืองสมุทรสาคร และองค์การบริหารส่วนตำบลโคกขามได้ให้ความยินยอมในการเปลี่ยนแปลงสภาพ สาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าว โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ชำระราคาที่ดินที่เปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่กระทรวงการคลังแล้ว และกรมการปกครองได้ตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของท้องที่การปกครองและแนวเขตการปกครองตามแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยแล้ว ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 (เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีการตราร่างกฎหมายหรือร่างอนุบัญญัติที่ต้องจัดให้มีแผนที่ท้าย)

9. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วและให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐานฯ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้ามาตรฐานเลขที่ มอก. 366-2547 โดยเป็นการยกเลิกมาตรฐานเดิมและกำหนดมาตรฐานใหม่ให้เป็นไปตามมาตรฐานเลขที่ มอก.60335 เล่ม 2 (3)-2567 เนื่องจากมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวประกาศใช้เกิน 5 ปี และเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการและมาตรฐานระหว่างประเทศในปัจจุบันประกอบกับปัจจุบันมีการใช้

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้าอย่างแพร่หลาย รวมทั้งเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีความปลอดภัยในการใช้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ทำหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้า จะต้องขอรับใบอนุญาตทำหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว และผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเตารีดไฟฟ้า จะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวที่ได้รับใบอนุญาตและเป็นไปตามมาตรฐาน โดยร่างกฎกระทรวงดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

10. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อนและทางเลื่อนอัตโนมัติ : ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติมีการติดตั้งในอาคารหรือสถานที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น ศูนย์การค้า สนามบิน สถานที่ท่องเที่ยว สถานีรถไฟ และสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน สำหรับให้ประชาชนใช้อย่างแพร่หลาย และเกิดกรณีประชาชนประสบอุบัติเหตุจากการใช้บันไดเลื่อนหรือทางเลื่อนอัตโนมัติในห้างสรรพสินค้าหรือสถานที่ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยอาจมีสาเหตุมาจากการแตกหักของอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนของบันไดเลื่อนหรือทางเลื่อนอัตโนมัติในระหว่างการใช้งาน เช่น การรับหรือบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่จะสามารถรับน้ำหนักได้ หรือชิ้นบันไดเลื่อนหรือแผ่นทางเลื่อนอัตโนมัติเกิดการเลื่อนจากการใช้งาน ผิดประเภทหรือมีสิ่งของเข้าไปติดในชิ้นบันไดเลื่อนหรือแผ่นทางเลื่อนอัตโนมัติ ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวอาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของประชาชนผู้บริโภคโดยตรง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จึงได้เสนอให้มีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติ ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย เล่ม 1 ข้อกำหนดสากลด้านความปลอดภัยที่จำเป็น Global essential safety requirements (GESR) เพื่อให้มีคุณภาพและความปลอดภัยสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทั้งในส่วนของคุณภาพและการกำหนดวิธีการเพื่อลดความเสี่ยงจากการใช้งานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติซึ่งใช้ในการบรรทุกหรือลำเลียงผู้โดยสาร

2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติฯ ที่ อก. เสนอ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1) กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติต้องเป็นไปตามมาตรฐานเลขที่ มอก. 3778 เล่ม 1-2567 ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติ ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย เล่ม 1 ข้อกำหนดสากลด้านความปลอดภัยที่จำเป็น (GESR) พ.ศ. 2567 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2567

2) กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประโยชน์และผลกระทบ

1) การควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติทั้งในของส่วนประกอบ ระบบการควบคุม และการกำหนดวิธีการเพื่อลดความเสี่ยงจากการใช้งานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติ เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีการใช้งานสถานที่ต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งต้องมีการควบคุมเกี่ยวกับความปลอดภัยของการใช้งานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อป้องกันความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนผู้บริโภค รวมทั้งเป็นการป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่กิจการอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศ

2) ผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้ร่างกฎกระทรวงดังกล่าว ได้แก่ ผู้ทำ ผู้นำเข้า และผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบันไดเลื่อน และทางเลื่อนอัตโนมัติ โดยมีผลกระทบ ในด้านสิทธิเสรีภาพของบุคคลดังกล่าว เนื่องจากผู้ทำ หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จะต้องได้รับใบอนุญาตทำหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว ตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และผู้จำหน่ายจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวที่ได้รับใบอนุญาต และเป็นไปตามมาตรฐาน

11. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 2565 พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 2565 พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญ

1. กฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 2565 ได้กำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายประกอบกับเพื่อให้การแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมโดยเร็ว โดยกำหนดให้เรือที่จดทะเบียนเป็นเรือกลเดินทะเลตั้งแต่ 30 ตันกรอสขึ้นไปที่มีประเภทการใช้เรือ 6 ประเภท ดังต่อไปนี้ เป็นเรือสนับสนุน ได้แก่ 1. เรือบรรทุกสินค้าห้องเย็น 2. เรือบรรทุกน้ำมันเพื่อการประมง 3. เรือบรรทุกน้ำจืด 4. เรือบรรทุกน้ำจืดเพื่อการประมง 5. เรือบรรทุกผลิตภัณฑ์น้ำมันที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่าหกสิบองศาเซลเซียส 6. เรือบรรทุกผลิตภัณฑ์น้ำมันที่มีจุดวาบไฟสูงกว่าหกสิบองศาเซลเซียส โดยเจ้าของเรือต้องติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) และดูแลรักษาให้ใช้งานได้ตลอดเวลา รวมทั้งต้องแจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือ

2. ปัจจุบันเรือสนับสนุนการประมงมีหน่วยงานที่กำกับดูแลหลายหน่วยงาน รวมทั้ง กรมประมง ซึ่งเรือบางประเภทได้รับการติดตั้งระบบแสดงตนอัตโนมัติ (AIS) และมีการติดตามเฝ้าระวังจากระบบตรวจสอบและติดตามเรือขนส่งน้ำมัน (RTS) ของกรมสรรพสามิตอยู่แล้ว รวมทั้ง มีการติดตั้ง AIS ตามกฎหมายของกรมเจ้าท่า ตลอดจนมีการแจ้งเข้าออกท่าผ่านระบบ NSW ของกรมเจ้าท่า และการควบคุมน้ำมันจากกรมศุลกากรและกรมสรรพสามิต ทำให้เจ้าของเรือและผู้ประกอบการมีความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติจากหลายหน่วยงานและเป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายที่มากเกินไปเกินความจำเป็น

กษ.จึงได้ยกร่างกฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 65 พ.ศ. ขึ้น มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าของเรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ พ.ศ. 65 เพื่อไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการกำกับควบคุมดูแลเรือสนับสนุนทั้ง 6 ประเภท และไม่เป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายที่มากเกินไปเกินความจำเป็นแก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากมีกระบวนการในการกำกับควบคุมดูแลที่มีประสิทธิภาพอยู่แล้ว ประกอบกับเพื่อไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการควบคุมและเป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายที่มากเกินไปเกินความจำเป็นของผู้ประกอบการ

12. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 8 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 8 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ. เนื่องจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 101 (6) ประกอบมาตรา 98 (5) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงาน กกต.) เสนอ

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกา

ร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 8 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ เป็นการดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 8 แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง (ครบกำหนดวันที่ 9 พฤษภาคม 2568) และต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งเพื่อจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับภายในวันที่ 3 เมษายน 2568 อันจะทำให้กระบวนการจัดการเลือกตั้งเป็นไปกรอบระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ทั้งนี้ จะประกาศ

กำหนดหน่วยเลือกตั้งและบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 25 วัน ก่อนวันเลือกตั้ง (ภายในวันที่ 8 เมษายน 2568) ซึ่ง กกต.คาดว่าจะจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 4 พฤษภาคม 2568

เศรษฐกิจ-สังคม

13. เรื่อง (ร่าง) แผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ (แผนแม่บทฯ) ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570) และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนแม่บทฯ ระยะที่ 2 ไปดำเนินการตามขั้นตอนที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

วธ. ได้จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนแม่บทฯ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2559) เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนใช้เป็นกรอบและทิศทางในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม การอนุรักษ์ พื้นฟูและเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดั่งามของไทย รวมถึงการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากทุนทางวัฒนธรรม การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม และการผลักดันบทบาทของวัฒนธรรมให้ครอบคลุมการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการใช้มรดกทางวัฒนธรรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นและนำมิติวัฒนธรรมมาเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมาย โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “วัฒนธรรมนำไทยสู่การพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันหลักของชาติให้เป็นศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทย 2. เพื่อสร้างสังคมไทยให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข สามัคคี โปร่งดอง เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ เกื้อกูลกัน คนไทยเป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม และจริยธรรม 3. เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ คุ่มครอง ปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของไทย 4. เพื่อส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ 5. เพื่อบูรณาการขับเคลื่อนงานด้านวัฒนธรรมกับทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ
เป้าหมาย	1. มิติด้านสังคม - ประชาชนเทิดทูนและส่งเสริมกิจกรรมสถาบันหลักของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ในฐานะเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนทั้งประเทศ 2. มิติด้านเศรษฐกิจ 2.1 ยกระดับการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดั่งามของประเทศไทยทั้งด้านการอนุรักษ์ พื้นฟูพัฒนา ต่อยอด และเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักได้อย่างทั่วถึงทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2.2 เด็ก เยาวชน และประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมเชิงบวกเพิ่มขึ้น 2.4 ประเทศไทยมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเศรษฐกิจสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรม สินค้าและบริการทางวัฒนธรรมได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ
ยุทธศาสตร์/ตัวชี้วัด/ แนวทางการ ดำเนินงาน	ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ • ตัวชี้วัด เด็ก เยาวชน และประชาชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับการธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี • แนวทางการดำเนินงาน เช่น

	(1) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลองค์ความรู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมถึงจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ ถ่ายทอดองค์ความรู้โครงการตามพระราชดำริ และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวปฏิบัติ (2) สร้างการรับรู้และความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนจากต่างศาสนาและวัฒนธรรมได้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และโอกาสในการใช้ชีวิตร่วมกัน (3) ส่งเสริมบทบาทให้ศาสนสถานเป็นแหล่งเรียนรู้ศูนย์กลางกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศูนย์รวมจิตใจของชุมชนในพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีให้กับสังคมไทย เช่น • ตัวชี้วัด คนไทยได้รับการปลูกฝังค่านิยมหลักของคนไทย ตามหลักดัชนีคุณธรรม 5 ประการ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.1 ในปี พ.ศ. 2570 • แนวทางการดำเนินงาน เช่น (1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย กลไกชุมชน ในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีของสังคมไทย สร้างสำนึกจิตสาธารณะที่เกิดจากความสมัครใจและเปิดพื้นที่ให้คนกลุ่มต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมจิตอาสาตามความสนใจเพื่อลดช่องว่างระหว่างรุ่น (Generation Gap) (2) ส่งเสริมให้มีหลักสูตรการศึกษาสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะ (3) ส่งเสริมให้คนไทยมีวัฒนธรรมรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ศูนย์วัฒนธรรม หอศิลป์ ให้มีคุณภาพมาตรฐานสามารถเข้าถึงได้ง่ายครอบคลุมในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ส่งเสริมภาพลักษณ์ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่วัฒนธรรมที่งดงามของไทยในระดับชาติและระดับโลก • ตัวชี้วัด ความสำเร็จของการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและมรดกโลก และเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ระดับโลกกับ UNESCO ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ต่อปี • แนวทางการดำเนินงาน เช่น (1) ทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาด้านวัฒนธรรมของประเทศในทุกระดับการศึกษาให้มีมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต (2) สนับสนุนให้มีการประกาศขึ้นทะเบียนยกย่องเกียรติคุณศิลปินแห่งชาติและผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม บุคคลต้นแบบด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่ทางวัฒนธรรม ทายาทวัฒนธรรม (3) ประสานความร่วมมือกับองค์กรภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ให้มีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่วัฒนธรรมที่ถูกต้องมากขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากทุนทางวัฒนธรรม • ตัวชี้วัด จำนวนสินค้าและบริการด้านวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาและต่อยอดเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี • แนวทางการดำเนินงาน เช่น (1) ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาศักยภาพความพร้อมของทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย (CPOT) ที่มีเอกลักษณ์ สอดคล้อง
--	--

	กับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในพื้นที่ และสามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อกระตุ้นความต้องการใช้จ่ายได้ในเชิงพาณิชย์ (2) จัดทำแผนการขับเคลื่อน Soft Power ด้วยมิติทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมถึงให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ผ่านมาตรการภาษี (3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงให้มีความพร้อมรับนักท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม • ตัวชี้วัด ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์ข้อมูลทางวัฒนธรรมและข้อมูลใหญ่ (Big Data) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี • แนวทางการดำเนินงาน เช่น (1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรในระดับพื้นที่และภาคีเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานทางวัฒนธรรม รวมทั้งบูรณาการความร่วมมือเพื่อร่วมกำหนดนโยบายและพัฒนากลไกการดำเนินงานบริหารจัดการวัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานด้านวัฒนธรรม (2) ศึกษาทบทวนความจำเป็นและเหมาะสมของการออกกฎหมายใหม่และการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่เดิมของหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้บริบทที่เกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการตามแผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ และพฤติกรรมและกระแสนิยมของผู้บริโภค (3) พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคี พหุภาคีและภูมิภาคเพื่อส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือ หรือแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ
โครงการสำคัญ/ หน่วยงานที่รับผิดชอบ	• โครงการสำคัญ เช่น (1) โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ (2) โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกหลักในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีของสังคมไทยด้วยการนำหลักธรรมทางศาสนาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ (3) พัฒนาศักยภาพทางการศึกษาและชุมชนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรมให้มีศักยภาพเหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของสังคมและพื้นที่ (4) โครงการศึกษาศักยภาพความพร้อมของทุนทางวัฒนธรรมและเจ้าของทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถพัฒนาได้ในเชิงพาณิชย์ (5) โครงการบูรณาการเพื่อสร้างสวัสดิการหลักประกันทางสังคมเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (6) โครงการยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของไทยกับหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคี พหุภาคี และภูมิภาค • หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น วธ. กระทรวงกลาโหม (กท.) กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) มท. ยธ. ศธ. กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) พศ.
การติดตาม และประเมินผล	(1) คณะอนุกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ภายใต้คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กวช.) มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผล ตลอดจน

	เสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการและรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2) การประเมินผลโดยภาคส่วนอื่น โดยเฉพาะภาควิชาการโดยจัดทำในรูปแบบโครงการวิจัยภาควิชาการ
--	--

14. เรื่อง ข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบตามที่คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (คปจ.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และมอบหมายหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ รายงานความคืบหน้าการดำเนินการให้ คปจ. ทราบต่อไป

2. รับทราบรายงานสรุปผลการดำเนินการของ คปจ.

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ที่คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจเสนอ เป็นการดำเนินการของคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ อาศัยอำนาจตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 272/2566 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2566 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 322/2567 เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ เพื่อมีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีพและธุรกิจของประชาชน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการประกอบธุรกิจที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ ได้มีมติเห็นชอบข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายฯ และให้เสนอข้อเสนอสู่คณะรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบในหลักการเพื่อดำเนินการต่อไป โดยข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย

1.1 การปรับปรุงกระบวนการต่ออายุใบอนุญาตเพื่อให้ได้รับความสะดวกในการประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้กรมการปกครองร่วมกับสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาเพิ่มรายการใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ และกรมการปกครอง ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้ได้รับอนุญาตเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

1.2 การปรับลดขั้นตอนโดยจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ เพื่ออนุญาตผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วและลดค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตผลิตไฟฟ้า โดยมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับลดขั้นตอนโดยจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ดังกล่าว ได้แก่ กระทรวงพลังงาน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานและกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน) กระทรวงมหาดไทย (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)

โดยรายละเอียดของข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายฯ ดังกล่าว มีดังนี้

1) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม	
ข้อเสนอของ คปจ.	การประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่ต้องมีการลงทุนสูง ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะดำเนินกิจการต่อเนื่องระยะยาว การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมจะต้องดำเนินการ ทุก 5 ปี มีระยะเวลาการพิจารณาตามคู่มือสำหรับประชาชน 66 วัน และโดยที่รัฐบาลได้มีนโยบายเร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว จึงสมควร

	ปรับปรุงกระบวนการต่ออายุใบอนุญาตเพื่อให้ผู้ประกอบการโรงแรมได้รับความสะดวกและสามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้สามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ใน 31 ใบอนุญาต เช่น ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร เป็นต้น ทั้งนี้ การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเป็นเพียงการแสดงความประสงค์ของผู้รับใบอนุญาตที่จะประกอบกิจการต่อเนื่อง ผู้อนุญาตยังมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลและดำเนินการตามที่กำหนดในกฎหมายได้ ดังนั้น จึงเห็นควรที่จะเสนอให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมสามารถดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจให้กับผู้ประกอบการโรงแรมซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า 40,917 ราย และยังเป็นการสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ ตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการ	• การดำเนินการตามข้อเสนอข้างต้น ควรมอบหมาย ดังนี้ 1. กรมการปกครองร่วมกับสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาเพิ่มรายการใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ภายใน 30 วัน นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. สามารถพิจารณารายชื่อใบอนุญาตอื่นเพิ่มเติมในบัญชีท้ายด้วยก็ได้ 2. กรมการปกครองต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาต เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายตลอดระยะเวลาระหว่างการประกอบกิจการ และควรพัฒนาระบบอนุญาตหลัก (Super License) ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการสามารถขอใบอนุญาตหลักเพียงใบเดียวในการประกอบธุรกิจ โรงแรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องภายในกิจการโรงแรม เช่น ร้านอาหาร สปา สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ ซึ่งจะทำให้การประกอบธุรกิจรวดเร็วขึ้น และลดภาระให้กับผู้ประกอบการในการติดต่อหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและไม่ส่งผลกระทบต่อการค้ากับดูแลตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
2) การจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) เพื่อการอนุญาตผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell)	
ข้อเสนอของ คปร.	• การปรับโครงสร้างพลังงานของประเทศไทยจำเป็นต้องมีพลังงานสะอาดมากขึ้น ทั้งในภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และรองรับมาตรการปรับคาร์บอน ก่อนเข้าพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism : CBAM) ของสหภาพยุโรป รวมทั้งดึงดูดให้ย้ายฐานการผลิตมายังประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยมีแผนการเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานสะอาด โดยกำหนดสัดส่วนจากพลังงานแสงอาทิตย์สูงสุดเกือบร้อยละ 50 ของพลังงานสะอาดทั้งหมด แต่ในปัจจุบันผู้ขออนุญาตผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) ยังพบอุปสรรคในการขออนุญาตที่มีหลายขั้นตอนและใช้เวลานาน ซึ่งต้องขออนุญาตจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรวม 6 หน่วยงาน โดยใช้เวลารวมประมาณ 180 วัน ประกอบกับขั้นตอนการพิจารณาและตรวจสอบ

	สถานที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีความซ้ำซ้อนกันทำให้เป็นภาระกับผู้ประกอบการ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมกว่า 72,000 แห่งได้รับความสะดวกรวดเร็วและลดค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตผลิตไฟฟ้า จากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) อีกทั้งยังเป็นการช่วยส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานสะอาด อันจะส่งผลต่อการสร้างขีดความสามารถในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศและลดข้อจำกัดในการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่นโยบายทางด้านภาษี จึงควรปรับลดขั้นตอนโดยจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จเพื่ออนุญาตผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell)
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการ	• การดำเนินการตามข้อเสนอข้างต้น ควรมอบหมาย ดังนี้ 1) ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) ทำหน้าที่เป็น One Stop Service ตั้งแต่การรับคำขอ การพิจารณา และการออกใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน 2) ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เป็นผู้ตรวจสอบการเชื่อมต่อระบบโครงข่ายไฟฟ้าเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าและใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องของสำนักงาน กกพ. ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550 3) ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาเร่งรัดการยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) ลำดับที่ 88 (1) ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด และขนาดของโรงงาน พ.ศ. 2563 เพื่อกำหนดให้การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ทุกชนิด (ชนิดติดตั้งบนหลังคา ชนิดติดตั้งบนทุ่นลอยน้ำ และชนิดติดตั้งบนพื้นดิน) ทุกกำลังการผลิตไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์อย่างแพร่หลาย 4) ให้กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานเร่งรัดการยกเลิกใบอนุญาตพลังงานควบคุม (พค.2) สำหรับการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ตามกฎหมายฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ที่กำหนดให้การอนุญาตให้ผลิตหรือขยายการผลิตพลังงานควบคุมให้ใช้แบบ พค.2 และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดพลังงานควบคุม พ.ศ. 2536 กำหนดให้พลังงานไฟฟ้าซึ่งมีขนาดการผลิตรวมของแต่ละแหล่งผลิตตั้งแต่ 200 กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปเป็นพลังงานควบคุม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการผลิต จำหน่ายหรือการใช้พลังงานควบคุม หากแต่ในการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ไม่จำเป็นต้องกำหนดเป็นพลังงานควบคุม เนื่องจากเทคโนโลยีการผลิตโซลาร์เซลล์มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทำให้สามารถผลิตไฟฟ้าได้ในปริมาณมากโดยใช้จำนวนแผงเซลล์แสงอาทิตย์หรือพื้นที่ติดตั้งลดลงจากเดิม อีกทั้งยังมีมาตรฐานการตรวจสอบความปลอดภัยของระบบไฟฟ้าจาก กฟน. และ กฟภ. ในเขตพื้นที่ของการติดตั้งด้วยแล้ว ปัจจุบันมีคำขออนุญาตผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) คงค้างรอตรวจสอบการเชื่อมต่อระบบโครงข่ายไฟฟ้าอยู่ประมาณ 10,000 รายการ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดตั้ง ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การไฟฟ้าควรต้องเร่งพิจารณาคำขอเดิมที่คงค้างอยู่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

2. คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ ยังได้เสนอรายงานสรุปผลการดำเนินการที่นายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบแล้วและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว โดยเป็นข้อเสนอที่หน่วยงานดำเนินการเสร็จแล้ว เช่น การเพิ่มประเภทงาน ที่หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนเพื่อยกเว้นให้คนต่างด้าวที่เข้าทำงานไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงาน ได้แก่ งานจัดงานเทศกาลนานาชาติ และงานเทศกาลดนตรีนานาชาติ เพื่อลดอุปสรรคในการขอใบอนุญาตทำงาน และข้อเสนอที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ เช่น การปรับปรุงบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อยู่ระหว่างกระทรวงพาณิชย์ปรับปรุงธุรกิจ ที่ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาต การขยายเวลาการจ้างที่พักอาศัยของคนต่างด้าวเมื่ออาศัยอยู่ในราชอาณาจักร สำนักงาน ก.พ.ร. มีหนังสือแจ้งกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเพื่อเพิ่มเติมกลุ่มคนต่างด้าวที่ได้รับวีซ่า เช่น วีซ่าสำหรับการทำงาน ติดต่อทางธุรกิจหรือการประชุม (Non – Immigrant “B” (Non-B)) ซึ่งการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันในภาพรวมของประเทศรวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและการอนุมัติอนุญาตของหน่วยงานของรัฐ

15. เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบาย “3 เร่ง 3 ลด 3 เพิ่ม” เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในสภาวะวิกฤตเป็นวาระแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีมีมติตามที่คณะกรรมการนโยบายพัฒนาเด็กปฐมวัย (คณะกรรมการฯ) เสนอ ดังนี้

1. รับทราบข้อเสนอเชิงนโยบาย “3 เร่ง 3 ลด 3 เพิ่ม” เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในสภาวะวิกฤต (ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ)

2. เห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เป็นวาระแห่งชาติ

3. เห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กรุงเทพมหานคร (กทม.) และหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนที่มีสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยภายใต้การกำกับดูแลและรับผิดชอบหรือที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัย ร่วมกันขับเคลื่อนข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ด้วยโครงการ/กิจกรรมของหน่วยงานอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

สาระสำคัญ

ในปัจจุบันเด็กได้รับผลกระทบอย่างมากจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจ และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะปัญหาด้านพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ สถานการณ์เด็กปฐมวัยในสภาวะวิกฤตต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. สภาวะวิกฤตจากการแพร่ระบาดของโควิด - 19 ส่งผลให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องหยุดทำการและเด็กจำเป็นต้องอาศัยอยู่บ้านกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองไม่มีความพร้อมและไม่สามารถดูแลบุตรหลานได้ตลอด 24 ชม. ประกอบกับพบว่า ระยะเวลาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเด็กสูงขึ้นทุกปี ส่งผลให้เด็กปฐมวัยอยู่ในสภาวะวิกฤตจากการใช้หน้าจอที่เพิ่มขึ้น

2. สภาวะวิกฤตจากความเหลื่อมล้ำในไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่า ไทยประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางการศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยสูงขึ้นโดยการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของเด็กอายุ 3-5 ปี ในปี 62-64 ลดลงอย่างต่อเนื่อง

3. สภาวะวิกฤตทางสังคม ครอบครัวยากลำบาก จากการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในไทย เมื่อวันที่ 10 ก.ค. 66 พบว่า ร้อยละ 17 ของหญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี มีการสมรสก่อนอายุ 18 ปี ร้อยละ 25 ของเด็กอายุไม่เกิน 17 ปี ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ เนื่องจากพ่อแม่มีรายได้น้อยไปประกอบอาชีพ ร้อยละ 71 ของเด็ก 0-17 ปี อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา และยาย เป็นต้น

จากสภาวะวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมกับเด็กปฐมวัย เช่น พัฒนาการของเด็กปฐมวัยหยุดชะงัก เกิดภาวะการเรียนรู้ถดถอยอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง ดังนั้น ในการประชุม คกก. พัฒนาเด็กปฐมวัย เมื่อวันที่ 12 ก.พ. 67 [รองนายกรัฐมนตรี (นายอนุทินฯ) เป็นประธานกรรมการ] และ 13 พ.ย. 67 [รองนายกรัฐมนตรี (นายอนุทินฯ) มอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน] มีมติเห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เป็นวาระแห่งชาติ และมอบหมายให้ สนง.เลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คกก. พัฒนาเด็กปฐมวัยเสนอเรื่องดังกล่าวต่อ ครม. ต่อไป

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ มีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

1. 3 เร่ง

- 1.1 เร่งให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก ชุมชน และสังคม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อการเจริญเติบโตทุกด้านของเด็กปฐมวัย
- 1.2 เร่งจัดสวัสดิการเด็กเล็กถ้วนหน้า รวมถึงทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อการเติบโตอย่างอยู่ดีมีสุขของเด็กปฐมวัย
- 1.3 เร่งเสริมศักยภาพ อปท. ชุมชน และกลไกระดับพื้นที่ใกล้ตัวเด็ก เช่น รพ.อำเภอ รพ.ส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

2. 3 ลด

- 2.1 ลดการใช้สื่อหน้าจอในเด็กปฐมวัยอย่างจริงจังและงดใช้ในเด็กก่อนวัย 2 ขวบ โดยห้ามให้ใช้โทรศัพท์มือถือหรือสื่อหน้าจอแก่เด็กปฐมวัยที่มีอายุต่ำกว่า 2 ปี โดยเด็ดขาด และเด็กปฐมวัยอายุ 3 ปีขึ้นไป ให้เล่นได้อย่างมีเงื่อนไข
- 2.2 ลดความเครียด คืบความสุขแก่เด็กปฐมวัย โดยการไม่เร่งการเรียนรู้เขียนอ่านหรือยึดเยียดความรู้ให้เด็กปฐมวัย แต่เน้นการทำกิจกรรมที่หลากหลาย
- 2.3 ลดการใช้ความรุนแรงกับเด็กปฐมวัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยให้ยกเลิกการลงโทษด้วยวิธีการที่รุนแรงและการใช้คำพูดในเชิงลบ

3. 3 เพิ่ม

- 3.1 เพิ่มกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ผ่านการเล่นที่หลากหลาย เช่น ดนตรี กีฬา การออกกำลังกาย
- 3.2 เพิ่มการเล่าหรืออ่านนิทานกับเด็กสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ทักษะสมอง จินตนาการ และเพิ่มความสุขอย่างสม่ำเสมอ
- 3.3 เพิ่มความรัก ความใส่ใจ และเวลาคุณภาพของครอบครัว โดยการส่งเสริมให้พ่อแม่ผู้ปกครองใช้เวลาอยู่กับลูกอย่างมีคุณภาพ มีความรู้และทักษะที่จะ “เล่นเป็นกอดเป็น คูยเป็น ฟังเป็น เล่าเป็น”
 - แนวทางการขับเคลื่อนข้อเสนอเชิงนโยบายฯ แบ่งเป็น 3 ส่วน สรุปได้ ดังนี้
 1. เสนอ ครม. ให้ความเห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เป็นวาระแห่งชาติ และมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันขับเคลื่อนข้อเสนอเชิงนโยบายฯ
 2. อปท. เร่งส่งเสริมศักยภาพหน่วยงานในกำกับ ชุมชน และกลไกระดับพื้นที่ให้สามารถดูแล จัดการสภาพแวดล้อม สวัสดิการในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย
 3. คณะอนุ กก. ด้านสื่อสารเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดทำแผนการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกรอบความคิด
 - ประโยชน์ที่จะได้รับ เกิดการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยทั้งระบบอย่างจริงจังต่อเนื่อง เป็นรูปธรรม ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้รับการฟื้นฟูและส่งเสริมพัฒนาการที่ครอบคลุม เกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

16. เรื่อง มติการประชุมคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2567

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 5 (ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร) ในคราวประชุม ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2568 เสนอ ดังนี้

1. รับทราบมติการประชุมคณะกรรมการนโยบายฯ ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567
2. เห็นชอบการปรับปรุงรายละเอียดของประเภทยานยนต์และคุณสมบัติของรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าที่เข้าร่วมมาตรการ EV3.5 โดยให้เพิ่มเติมประเภทรถยนต์ไฟฟ้า ที่ได้รับสิทธิตามมาตรการ EV3.5 เป็น “รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่ง ไม่เกิน 10 คน” โดยใช้หลักการเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณสมบัติ จำนวนเงินอุดหนุน และการผลิตชดเชยเช่นเดียวกับรถยนต์นั่ง และให้เพิ่มเติมคุณลักษณะและคุณสมบัติสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถจักรยานยนต์

3. สำหรับมาตรการสนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้า (EV3) และเป็นรุ่นที่มีแต่ AC Charge (การชาร์จแบบกระแสสลับหรือการชาร์จกับไฟฟ้า) ที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาในประเทศภายในปี 2567 สามารถเข้าร่วมมาตรการ EV3.5 ได้ ตลอดจนสามารถโอนสิทธิมายังมาตรการ EV3.5 ได้นั้น เห็นควรมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเรื่องดังกล่าวกลับไปทบทวนความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

4. เห็นควรมอบหมายให้กรมสรรพสามิตดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมประกาศ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ต่างประเทศ

17. เรื่อง การลงนามและเข้าเป็นภาคีความตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (Agreement under the United Nations Convention on the Law of the Sea on the Conservation and Sustainable Use of Marine Biological Diversity of Areas beyond National Jurisdiction: BBNJ)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบความตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (Agreement under the United Nations Convention on the Law of the Sea on the Conservation and Sustainable Use of Marine Biological Diversity of Areas beyond National Jurisdiction: BBNJ) และอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลงนามในความตกลงดังกล่าว ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ในโอกาสแรก

2. เห็นชอบแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการเข้าเป็นภาคีความตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (ความตกลง BBNJ) เพื่อศึกษาพันธกรณีและเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีความตกลง BBNJ)

3. ให้คณะรัฐมนตรีนำเรื่องเสนอรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตาม มาตรา 1378 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ก่อนแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันต่อไป

4. เห็นชอบ กต. สามารถพิจารณาทำคำประกาศหรือถ้อยแถลงเพื่อบ่งชี้ว่าจะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ ขณะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันได้ตามความเหมาะสม และให้นำส่งสัตยาบันสารของหนังสือสัญญาให้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อเก็บรักษาเมื่อรัฐสภามีมติเห็นชอบหนังสือสัญญาแล้ว

5. เห็นชอบ กต. ดำเนินการขอรับการสนับสนุนโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศในการเข้าเป็นภาคีความตกลง BBNJ จากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก(Global Environmental Funds: GEF) ได้ โดยให้ กต. ดำเนินการลงนามในหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent) ที่จะเข้าเป็นภาคีความตกลง BBNJ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ในฐานะหน่วยงานกลางประสานการดำเนินงานเชิงปฏิบัติการ (Operational Focal Point) จัดทำหนังสือรับรอง (Letter of Endorsement) เพื่อประกอบการขอรับการสนับสนุนจาก GEF

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างความตกลง BBNJ มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการร่วมมือเพื่ออนุรักษ์และจัดระเบียบการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการจัดการและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับมหาสมุทร ส่งเสริมการศึกษาวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลและเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนาในการเข้าถึงและการศึกษาวิจัยทรัพยากรพันธุกรรมทางทะเลในพื้นที่ทะเลหลวง อีกทั้งยังช่วยป้องกันผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีถ้อยคำและบริบทที่แสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะก่อให้เกิดผลผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ มีทั้งหมด 76 ข้อ แบ่งเป็น 12 ภาค และ 2 ภาคผนวก ทั้งนี้ ร่างความตกลง BBNJ มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่อง 4 เรื่อง ดังนี้

1. การจัดระเบียบกิจกรรมเกี่ยวกับการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ รวมถึงการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ทรัพยากรดังกล่าว (Marine Genetic Resources : MGRs, including the fair and equitable sharing of benefits)

2. การใช้เครื่องมือการจัดการเชิงพื้นที่รวมถึงการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (Area Based Management Tools, including Marine Protected Areas)

3. การประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessments)

4. การเสริมสร้างขีดความสามารถและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล (Capacity Building and the Transfer of Marine Technology)

ร่างความตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (Agreement under the United Nations Convention on the Law of the Sea on the Conservation and Sustainable Use of Marine Biological Diversity of Areas beyond National Jurisdiction: BBNJ) ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการดำเนินการร่วมมือเพื่ออนุรักษ์และจัดระเบียบการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (ทะเลหลวง และบริเวณพื้นพิภพที่รวมถึงการนำทรัพยากรพันธุกรรมทางทะเลไปใช้ประโยชน์ สำหรับปัจจุบันและในระยะยาวโดยภาคีความตกลงฯ ได้กำหนดรายละเอียด 4 เรื่องหลัก ได้แก่ 1.การจัดระเบียบกิจกรรมเกี่ยวกับการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ รวมถึงการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ทรัพยากรดังกล่าว (Marine Genetic Resources : MGRs, including the fair and equitable sharing of benefits) 2. การใช้เครื่องมือการจัดการเชิงพื้นที่รวมถึงการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (Area Based Management Tools, including Marine Protected Areas) 3. การประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessments) 4. การเสริมสร้างขีดความสามารถและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล (Capacity Building and the Transfer of Marine Technology) ทั้งนี้ ความตกลง BBNJ จะมีผลใช้บังคับ เมื่อพ้น 120 วันหลังจากวันที่มีรัฐดำเนินการเพื่อให้มีผลผูกพันครบ 60 รัฐ (ปัจจุบัน มีรัฐที่ลงนามแล้วจำนวน 106 รัฐ และเข้าเป็นภาคีแล้วจำนวน 15 รัฐ) ซึ่งการเข้าเป็นภาคีความตกลงฯ จะเป็นการช่วยส่งเสริมกิจกรรมการสำรวจและวิจัยแหล่งทรัพยากรทางพันธุกรรมทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐซึ่งประเทศไทยอาจได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจและวิจัยที่ดำเนินการโดยรัฐภาคีอื่นตามข้อกำหนดการแบ่งปันผลประโยชน์ตามพันธกรณีความตกลงฯ

18. เรื่อง การเสนอเอกสาร Representative List ICH - 02 - Form รายการ “ประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย” (Loy Krathong: Traditional Water - honoring Festival in Thailand) เพื่อเสนอเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเอกสารรายการ “ประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย” (Loy Krathong: Traditional Water - honoring Festival in Thailand) ขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) (ยูเนสโก) รวมทั้ง **ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม** ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (คณะกรรมการฯ) เป็นผู้ลงนามในเอกสารนำเสนอรายการประเพณีลอยกระทงในประเทศไทยเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประเทศไทยเป็นภาคีลำดับที่ 171 ของอนุสัญญาฯ ซึ่งมาตรา 16 แห่งอนุสัญญาฯ ได้กำหนดให้รัฐภาคีสามารถส่งข้อเสนอรายการที่เป็นตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ และหัวข้อที่ 1.15 ของเอกสารแนวทางการอนุรักษ์ตามอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Operational Directives for the implementation of the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) กำหนดให้รัฐภาคียื่นเสนอรายการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ภายในเดือนมีนาคมของทุกปีและยังต้องใช้เวลาในการพิจารณารายการอีกอย่างน้อย 1 ปี เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Committee - IC) ในการประชุมสมัชชาสมัยสามัญ ทั้งนี้ ในคราวประชุม

คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (คณะกรรมการฯ) เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2567 คณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบให้เสนอประเพณีลอยกระทงในประเทศไทยเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

2. วธ. จึงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเอกสารรายการ “ประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย” (Loy Krathong : Traditional Water-honoring Festival in Thailand) เป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) เนื่องจากเป็นหนึ่งในประเพณีที่สำคัญของไทย มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และมีคุณค่าความสำคัญในหลายมิติ เช่น (1) ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์ประเพณีควบคู่ไปกับการปกป้องสิ่งแวดล้อม (2) มีความเกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมด้านมุขปาฐะแนวปฏิบัติทางสังคม งานช่างฝีมือ ดนตรีและการละเล่น และความรู้ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล (3) สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ดังนั้น การเสนอประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย เป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโกจะช่วยส่งเสริมซอฟต์พาวเวอร์ (Soft Power) ที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล ควบคู่กับการกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์สืบทอด สร้างความภาคภูมิใจ ความหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรม เสริมสร้างภาพลักษณ์และบทบาทของไทยในเวทีโลก โดยเอกสารรายการ “ประเพณีลอยกระทงในประเทศไทย” ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธาน) แล้ว เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2567 ประกอบกับ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศ) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า การเสนอรายการประเพณีลอยกระทงในประเทศไทยเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโกไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ส่วนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นชอบ

ทั้งนี้ที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเห็นชอบเอกสารที่ประเทศไทยจะยื่นเสนอขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก (ขึ้นทะเบียนฯ) และเห็นชอบให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการฯ เป็นผู้ลงนามในเอกสารดังกล่าวในฐานะตัวแทนของประเทศไทย ดังนี้

มติคณะรัฐมนตรี	รายการตัวแทนฯ	ผลการพิจารณาของยูเนสโก
28 มีนาคม 2560	โขนและนวดไทย	ได้รับการประกาศให้ขึ้นทะเบียนฯ เมื่อปี พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 ตามลำดับ
12 มีนาคม 2562	โนรา	ได้รับการประกาศให้ขึ้นทะเบียนฯ เมื่อปี พ.ศ. 2564
24 มีนาคม 2563	สงกรานต์ในประเทศไทย	ได้รับการประกาศให้ขึ้นทะเบียนฯ เมื่อปี พ.ศ. 2566
23 มีนาคม 2564	ต้มยำกุ้ง	ได้รับการประกาศให้ขึ้นทะเบียนฯ เมื่อปี พ.ศ. 2567
28 กุมภาพันธ์ 2566	ผ้าขาวม้า	อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของยูเนสโกเพื่อขึ้นทะเบียนฯ (การจะขึ้นทะเบียนฯ ในปีใดขึ้นอยู่กับกระบวนการพิจารณาของยูเนสโก)
11 เมษายน 2566	เคบายา (Kebaya)	ได้รับการประกาศให้ขึ้นทะเบียนฯ เมื่อปี พ.ศ. 2567 ร่วมกับ มาเลเชีย บรูไน อินโดนีเซีย และ สิงคโปร์

26 มีนาคม 2567	ชุดไทย: ความรู้ งานช่างมือ และแนวปฏิบัติ การแต่งกายชุดไทย ประจำชาติ มวยไทย	อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณา ของยูเนสโกเพื่อขึ้นทะเบียนฯ (การจะขึ้นทะเบียนฯ ในปีใดขึ้นอยู่กับ กระบวนการพิจารณา ประจำชาติของยูเนสโก)
----------------	---	--

19. เรื่อง ขอความเห็นชอบการปรับโอนพิกัดศุลกากรของกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า ภายใต้ความตกลงการค้า สินค้าอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (AKTIGA)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบบัญชีกฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rules of Origin : PSRs) ภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN – Korea Trade in Goods Agreement : AKTIGA) ในพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนाइซ์ ฉบับปี 2022 [Harmonized System 2022 (HS 2022)] ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงถ้อยคำที่มีใช้สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของไทย ให้ พณ. สามารถดำเนินการโดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีก

2. อนุมัติให้ พณ. โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะกรรมการการดำเนินงานความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN - Korea Free Trade Area Implementing Committee : AKFTA IC) ของไทยแจ้งการให้ความเห็นชอบดังกล่าวต่อสมาชิก AKFTA ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2568

3. มอบหมายให้ พณ. และกระทรวงการคลัง (กค.) ดำเนินกระบวนการภายในเพื่อให้บัญชี PSRs ภายใต้ความตกลง AKTIGA ฉบับ HS 2022 เริ่มมีผลบังคับใช้ภายในวันที่ 1 เมษายน 2569

สาระสำคัญของเรื่อง

พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนाइซ์ได้มีการปรับเปลี่ยนจากระบบ HS 2017 เป็นระบบ HS 2022 โดยเป็นการปรับโอนพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนाइซ์ทุก ๆ 5 ปี ขององค์การศุลกากรโลก (WCO) ส่งผลให้ต้องมีการปรับกฎเฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rules : PSPs) จากพิกัดศุลกากรระบบ HS 2017 เป็นระบบ HS 2022 ภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (AKTIGA) ประกอบด้วยพิกัดศุลกากร จำนวน 5,612 รายการ (พิกัดศุลกากรในระดับ 6 หลัก) [เพิ่มขึ้น 225 รายการ จากพิกัดศุลกากรเดิม (HS 2017) ที่มีอยู่จำนวน 5,387 รายการ แต่ประเภทสินค้ายังคงเหมือนเดิม] โดยสามารถแบ่งการปรับโอนพิกัดศุลกากรของกฎ PSRs ออกเป็น 3 กรณี ได้แก่ (1) สินค้าที่พิกัดศุลกากรและกฎ PSRs ไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 5,239 รายการ (2) สินค้าที่พิกัดศุลกากรไม่เปลี่ยนแปลง แต่กฎ PSRs เปลี่ยนแปลง จำนวน 3 รายการ และ (3) สินค้าที่เปลี่ยนพิกัดศุลกากรและกฎ PSRs ใหม่ จำนวน 370 รายการ โดยการปรับโอนกฎ PSRs จากระบบ HS 2017 เป็น HS 2022 ดังกล่าวเป็นการดำเนินการทางเทคนิคเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับโอนพิกัดศุลกากรขององค์การศุลกากรโลกและเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐในการใช้อ้างอิงข้อมูล และการติดต่อเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงพันธกรณีของอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีที่ผูกพันไว้เดิมภายใต้ความตกลง AKTIGA ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการว่าด้วยภาษีศุลกากรและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้ความตกลง AKTIGA ซึ่งมีกรมศุลกากรเป็นหัวหน้าผู้แทนไทย ได้ดำเนินการทางเทคนิคสำหรับการปรับโอนดังกล่าวแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2567 และภาคีทั้งหมดได้ยืนยันความถูกต้องของกฎ PSRs ในระบบ HS 2022 แล้วเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2568 โดยไทยในฐานะกรรมการการดำเนินงานความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี จะต้องแจ้งการให้รับรองต่อการปรับโอนดังกล่าวต่อสมาชิกความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - เกาหลี ภายใต้ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งเป็นการดำเนินการข้อ 17 (6) ของความตกลง AKTIGA (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามพิธีสารฉบับที่ 2 เพื่อแก้ไขความตกลง AKTIGA) ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม 2555 ที่กำหนดให้ที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานฯ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการให้การรับรองการปรับแก้ไขบัญชีแนบท้ายของภาคผนวก 3 และเอกสารแนบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของความตกลง AKTIGA ซึ่งที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติ (12 ธันวาคม 2566) เห็นชอบการปรับโอนพิกัดศุลกากรของกฎ PSRs จากระบบ HS 2017 เป็นระบบ HS 2022 ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นเรื่องในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว

20. เรื่อง การรับรองเอกสารผลลัพธ์การประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 6 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบต่อร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุมผู้นำความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ หรือบิมสเทค (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) ครั้งที่ 6 จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ (1) ร่างปฏิญญาการประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 6 (Draft Sixth BIMSTEC Summit Declaration) (2) ร่างวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ 2030 (Draft Bangkok Vision 2030) และ (3) ร่างกฎระเบียบสำหรับกลไกการดำเนินงานภายใต้กรอบบิมสเทค (Draft Rules of Procedure for BIMSTEC Mechanisms)

2. เห็นชอบต่อร่างเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมระดับรัฐมนตรีบิมสเทค ครั้งที่ 20 จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ (1) ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติกับบิมสเทค [Draft Memorandum of Understanding between the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) and BIMSTEC] (2) ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างธนาคารโลกกับบิมสเทคด้านการส่งเสริมความร่วมมือและการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อป้องกันโรคระบาด การเตรียมความพร้อม การตอบสนองและความยั่งยืนฟื้นคืนของระบบสาธารณสุขระหว่างรัฐสมาชิกบิมสเทค (Draft Memorandum of Understanding on Cooperation between the World Bank and the BIMSTEC on Strengthening Pandemic Prevention, Preparedness and Response and Health Systems Resilience among BIMSTEC Member States) และ (3) ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างสมาคมแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียกับบิมสเทค [Draft Memorandum of Understanding between the Indian Ocean Rim Association (ORA) and BIMSTEC]

ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขร่างเอกสารดังกล่าวที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของไทย ขอให้ กต. ดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประเทศไทยรับตำแหน่งประธานบิมสเทคเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2565 ในการประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 5 ต่อจากศรีลังกา ซึ่งประธานมีพันธกรณีในการจัดการประชุมที่เกี่ยวข้องในกรอบบิมสเทค โดยประเทศไทยมีกำหนดเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 6 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 3 - 4 เมษายน 2568 โดยในการประชุมดังกล่าวจะมีการรับรองร่างเอกสาร จำนวน 6 ฉบับ ดังนี้

ร่างเอกสาร	สาระสำคัญ
1. ร่างปฏิญญาการประชุมผู้นำบิมสเทค ครั้งที่ 6	เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นของรัฐสมาชิกในการขับเคลื่อนความร่วมมือบิมสเทคตามวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ 2030
2. ร่างวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ 2030	เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนของบิมสเทคภายใต้แนวคิด มั่งคั่ง ยั่งยืน ฟื้นคืน และเปิดกว้าง
3. ร่างกฎระเบียบสำหรับกลไกการดำเนินงานภายใต้กรอบบิมสเทค	เพื่อจัดระเบียบกลไกการดำเนินงานและกำหนดความรับผิดชอบของโครงสร้างต่าง ๆ ภายในบิมสเทค
4. ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติกับบิมสเทค	เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติยาเสพติด การก่อการร้ายและการค้ามนุษย์ ผ่านความร่วมมือระหว่างกันในด้านต่าง ๆ
5. ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างธนาคารโลกกับบิมสเทคด้านการส่งเสริมความร่วมมือและการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อป้องกันโรคระบาด การเตรียมความพร้อม การตอบสนองและความยั่งยืนฟื้นคืนของระบบสาธารณสุขระหว่างรัฐสมาชิกบิมสเทค	เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขของบิมสเทคและพัฒนาความพร้อมในการรับมือกับโรคระบาดผ่านความร่วมมือระหว่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น การเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านสุขภาพ
6. ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างสมาคมแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียกับบิมสเทค	เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในประเด็นที่มีความสนใจร่วมกัน เช่น การอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุน สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แต่งตั้ง

21. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเสนอ แต่งตั้งนางสาวปรัชญวรรณ วนานันท์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านระบบบริหารจัดการศึกษา (นักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญ) สำนักงานปลัดกระทรวง ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านระบบบริหารจัดการศึกษา (นักวิชาการศึกษาทรงคุณวุฒิ) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2567 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง เป็นต้นไป

22. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงมหาดไทย)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ แต่งตั้งนางสาวพรพิมล ธรรมสาร เป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายทรงศักดิ์ ทองศรี) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2568 เป็นต้นไป

23. เรื่อง การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอ มอบหมายเป็นหลักการให้รัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 จำนวน 2 ราย ตามลำดับ ดังนี้

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (นายสรพงศ์ เทียนทอง)
2. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวจิราพร สินธุไพร)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2568 เป็นต้นไป

24. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2567 เป็นต้นไป ดังนี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่กำกับดูแลกรมบัญชีกลาง เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ รวมทั้งที่ปรึกษาหรือรองอธิบดีที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย ที่ปรึกษาหรือรองผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการ สคร. มอบหมาย ที่ปรึกษาหรือรองผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการ สบง. มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

หน้าที่และอำนาจ (คงเดิม)

1. ติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของหน่วยรับงบประมาณ รวมทั้งติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายภาครัฐอื่น ๆ และโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เป็นต้น
2. เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่าย

ภาคีรัฐล่าช้ารวมทั้งกำหนดมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐประจำปีงบประมาณ และ รายงานผลความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคการดำเนินการ และเสนอแนะ แนวทางแก้ไขตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายต่อคณะรัฐมนตรี

3. เชิญหน่วยรับงบประมาณและองค์กรที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็น ตามความจำเป็น หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

4. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยปฏิบัติงานของคณะกรรมการได้ตามความ จำเป็น

5. ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

25. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามนโยบายรัฐบาลและข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามนโยบายรัฐบาลและข้อสั่งการ นายกรัฐมนตรี ตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

1. องค์ประกอบ ประกอบด้วย เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ กรรมการมีดังนี้ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการสภา พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง (นางสาวธีราภา ไพโรหกุล) รวมถึงกรรมการและเลขานุการร่วม ดังนี้ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายบริหาร (นายชยันต์ เมืองสง) รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมาย รองเลขาธิการสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้รับมอบหมาย

2. หน้าที่และอำนาจ

(1) ติดตามเร่งรัดและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลและข้อสั่งการนายกรัฐมนตรีไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งติดตามแผนการดำเนินงานตามนโยบายที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายและสั่งการไว้ (ผลการดำเนินงานของ รัฐบาล รอบ 3 เดือน) ของทุกส่วนราชการเพื่อสรุปเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบ

(2) ประชุมติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานตามข้อ (1) พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไข ปัญหา/อุปสรรค เป็นประจำทุกเดือนเพื่อเร่งรัดดำเนินงานให้เป็นรูปธรรมและรายงานผลให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ ทุกไตรมาส

(3) รวบรวมและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรัฐบาลประจำปีเพื่อเผยแพร่และสร้าง การรับรู้แก่ประชาชน

(4) ประสานความร่วมมือจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือเชิญบุคคลที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูล เอกสาร หลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

(5) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น

(6) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

3. ให้ สทน. เป็นหน่วยงานกลางในการประสาน รวบรวมข้อมูลความคืบหน้าในการดำเนินงานตาม นโยบายรัฐบาลและข้อสั่งการนายกรัฐมนตรีจากผู้ประสานงานของแต่ละส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ รายงานผลเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ

4. ให้ สทน. อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และ คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้

26. เรื่อง คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 103/2568 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้ รอง นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 103/2568 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ตามที่ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 313/2567 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 16 กันยายน 2567 และคำสั่งที่ 7/2568 เรื่อง

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 6 มกราคม 2568 นั้น

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 11 (2) มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 และมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 313/2567 ลงวันที่ 16 กันยายน 2567 ดังนี้

1. รองนายกรัฐมนตรี (นายประเสริฐ จันทรรวงทอง)
 - ให้ยกเลิกข้อ 6.3.5
 2. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวจิราพร สินธุไพร)
 - ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 8.3.2
- “8.3.2 สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)”
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2568 เป็นต้นไป
